

Fer castells i l'actualitat catalana

Els Tirallongues em van convidar l'agost del 2011 als assajos per la sortida anual a Millars (Rosselló), i m'hi vaig quedar. Vestir la camisa dels Tirallongues és tot un honor. Abans de ser casteller, ja m'atreia la seva filosofia: un grup de persones, de diferents orígens, creences i llengües, treballant colze a colze per tal de construir una obra col·lectiva. Cadascú aportant el seu coneixement, la seva habilitat. Tothom és necessari per tal de permetre pujar el tronc, i tocar el cel gràcies a la canalla. I al so de les gralles, ho fem.

La situació que viu Catalunya en aquests moments em recorda tots aquests valors. La societat civil manifestant-se de forma pacífica i il·lusionada, reclamant la votació definitiva sobre el nostre futur. Els polítics, resituant-se en la nova centralitat. Tot un poble, amb les seves mancances i les seves virtuts, treballant, cadascú des de la seva posició, per construir un futur millor per a tots. A voltes, donant pit. A voltes, treballant la posició. D'altres, tapant forats o empenyent cap amunt. Tot un exemple de treball en equip pel bé comú.

Aquesta temporada ha estat molt interessant per als Tirallongues: s'ha afegit més gent a la colla, hem fet sinèrgies amb els Penjats del Campus o amb l'equip de rugbi de la nostra ciutat. Hem fet la tercera millor actuació des de la nostra fundació. Estem vivint moments importants. De la mateixa manera que Catalunya té un projecte per fer un nou país, més just, més transparent, més emprenedor. També al projecte català s'hi va afegint gent nova, també treballem cadascú des de la nostra posició, per construir un projecte que sigui engrescador, que il·lusioni, que ens permeti realitzar els nostres somnis, cada cop més amunt. Amunt!

(Publicat a *La Tira* 2014, núm. 16. Revista dels Tirallongues, temporada 2014)